

[Dyremose]

Om det om landsarbejdsnævnet vil jeg sige, at landsarbejdsnævnet blev jo hørt. I et notat af den 13. oktober 1982 skrev landsarbejdsnævnet bl.a. – og det er meget relevant om netop det ene af de socialdemokratiske forslag:

»Landsarbejdsnævnet ser derfor frem til muligheden for ved hjælp af de administrative bemyndigelser, der er foreslået i § 51, stk. 4, at få lejlighed til at foretage relevante og administrativt simple afgrænsningsregler, der kan bevirke, at den administrative gevinst, der også er tilstræbt med forslaget, ikke forspildes.«

Det er rent faktisk det, der er sket.

Til fru Lilli Gyldenkilde skal jeg blot sige, at jeg ville gerne hjælpe med at rette den misforståelse, som også andre læsere kunne få ved at se SFs forslag, og det er altså sket nu.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg skal lige gøre en yderligere tilføjelse til min korte bemærkning fra før om hr. Dyremoses påstand om, at disse forslag, der i sin tid blev vedtaget af regeringen, er identiske med de socialdemokratiske forslag. Det er også en påstand, der har været fremme før i dagspressen. Om den vil jeg sige lige ud, at den er ikke sandfærdig. Der er dels nævnt forslag, som ikke er med her, men som vi overvejede, dels er der i hvert fald på tre områder tale om forslag, vi ikke har overvejet. Vi har aldrig overvejet, at man allerede ved 1 times arbejde i en ledighedsuge skal have nedsat sin understøttelse for 39 timer. Vi har aldrig overvejet at afskaffe vejrligsbestemmelserne. For det tredje har vi ikke drømt om, at dette kunne gennemføres uden forhandlinger og uden de fornødne tidsfrister for folk til at tilpasse sig de nye forhold på området.

Nu prøver hr. Dyremose at give det indtryk, at socialdemokratiet ikke fra starten har taget afstand fra havnearbejderstrejken. Jeg tror, at hr. Dyremose kan tage samtlige de udtalelser, jeg og andre er kommet med, til indtægt for det synspunkt. Men samtidig har vi bebredt regeringen, at den ikke på noget tidspunkt på trods af opfordring efter opfordring har været til at råbe op om en forhandling med andre partier i folketinget og

med organisationerne på arbejdsmarkedet om at løse de problemer, der vitterlig er opstået for tusindvis af familier og mange, mange hundrede virksomheder.

(Kort bemærkning).

Dyremose (KF):

Hr. Svend Auken siger nu, at det ikke er sandfærdigt, at det regeringsforslag, der blev vedtaget, skulle være identisk med det socialdemokratiske. Det ved jeg ikke – jeg håber selvfølgelig, at det er korrekt – men jeg kender kun den tidligere regerings planer fra dagspressen. Det, jeg er interesseret i, er, at alle i det danske samfund kunne blive klart og entydigt overbevist om, at de socialdemokratiske planer var anderledes. Det, jeg er interesseret i, er et tilsagn fra hr. Svend Auken om, at det notat, som han fik udarbejdet i sit ministerium i sin tid, må blive gjort bekendt for offentligheden. Det tror jeg tjener hr. Svend Auken, når det er så entydigt, at det var anderledes end det, vi har gennemført. Det er det simple spørgsmål, som jeg har stillet, og som jeg gentager, og som jeg håber jeg får svar på.

Så er jeg glad for, at hr. Svend Auken igen i dag tager afstand fra havnearbejderstrejken. Jeg er glad for, at det bliver præciseret, at der er et bredt flertal i folketinget, der tager afstand fra disse overenskomststridige arbejdsnedlæggelser, således at havnearbejderne lærer at forstå, at der ikke er genklang i folketinget for den type aktioner, ej heller hos socialdemokratiet. Derfor kan havnearbejderne lige så godt se at komme i arbejdstøjet og starte på havnen til mønstring i morgen tidlig.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg lyttede med stor interesse til, hvad hr. Svend Auken svarede hr. Dyremose. Der har jo gået nogle grumme historier, og jeg ved ikke, om det er sandt, om, at disse dagpenge-regler, ikke mindst vedrørende supplerende dagpenge, var det socialdemokratiske forslag, man havde taget op af skuffen. Da hr. Svend Auken nu siger, at i hvert fald på tre væsentlige punkter har socialdemokratiet ikke haft de planer, og nævner 8 timers reglen, vejrliget og det ikke at spørge landsarbejdsnævnet,